

ENTREVISTA

Documentació per al Jubileu

JOSÉ ANTONIO GOÑI

El llibre *Pelegrins d'Esperança: Guia i materials per a viure el Jubileu 2025* (Dossier CPL), del prevere de Pamplona i de Tudela i doctor en litúrgia José A. Goñi, mostra l'origen i el significat de l'Any Jubilar cristià, partint de les seves arrels bíbliques i cristològiques. Ajuda a comprendre millor la seva convocatòria i a endinsar-se en els seus signes característics. També recull la documentació principal d'aquest Jubileu: lema, logo, oració, himne, calendari, butlla, indulgències...

Per què hem d'aprofitar aquest Jubileu?

La vida del creient està marcada per l'esperança, una esperança que s'alimenta de la fe en Déu i del seu amor constant cap a nosaltres. Tots necessitem moments de pausa i de reflexió, espais per a renovar-nos i retrobar-nos. I el Jubileu 2025 és un d'aquests moments especials: una oportunitat per tornar a les arrels de la nostra fe, per a reconciliar-nos amb Déu, amb els nostres germans i germanes i amb nosaltres mateixos.

Què n'hem d'aprendre?

Hem de fer que Crist ocupi la primacia a les nostres vides restablint una relació fraternal amb totes les persones, i així convertir-nos en portadors d'esperança en tantes situacions mancades de llum. El llibre, precisament, ajuda a descobrir el sentit del Jubileu i els mitjans que tenim al nostre abast per a viure'l en plenitud.

Per què el Jubileu és un bon moment per a renovar la nostra fe?

El dia a dia ens introdueix en la rutina en tots els aspectes, també el religiós. Per tant, el Jubileu és una ocasió propícia per a «treure-li la pols» a la nostra fe i revitalitzar-la. Acudir en pelegrinatge a la tomba dels apòstols Pere i Pau a Roma, transmissors de la fe cristiana, sempre ha estat essencial en tot Any Sant. I un cop allà creuar la Porta Santa, signe de Crist que ens condueix al Pare.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Perquè sempre hi és

En una celebració del sagrament de la confirmació, un jove de disset anys, amb la seva història, amb el bagatge del camí de la vida recorregut, va fer una acció de gràcies personal. Amb certa emoció i, alhora amb enteresa, va dir: «En la meua vida hi ha dolor. En la vostra vida també hi ha dolor. El món sofreix. Tots hem tingut moments en els quals no hem volgut seguir endavant. I és per això, perquè hem viscut moments difícils, perquè no tot ha estat sempre fàcil, perquè arribem, fins i tot, a dubtar de l'amor, per això vull donar gràcies, perquè Déu deixa que posem a prova la seva gràcia i amor i, malgrat tot, la seva presència sempre surt enfortida dins nostre. Sempre hi és.

Déu no sempre respon al primer crit d'auxili, però sempre hi és. Déu no sempre surt al nostre encontre quan caiem, ni quan veiem caure, però sempre hi és. Perquè mai no ens abandona... Gràcies, Senyor. Déu no sempre sembla que vagi darrere nostre quan defallim però hi és. Perquè ens permet créixer i enfortir-nos, per això li vull donar gràcies avui. Gràcies Senyor.»

I tant que Déu hi és! Déu irromp amb la força de l'Esperit en la vida de

les persones i en especial mitjançant els sagraments que afecten tots els moments importants de la vida del cristià. Pel baptisme naixem a una vida nova i som enfortits en aquest empeltament pel sagrament de la confirmació. Aquest sagrament, amb la recepció de la força de l'Esperit, ens vincula més a la comunitat dels creients, a l'Església i ens enforteix per ser testimonis del Crist en el dir i en el fer, testimonis en la vida i mitjançant la vida. Les nostres actituds i accions resten marcades per la iniciació cristiana completada (baptisme, eucaristia, confirmació).

La nostra fe arrelada i adulta, marcats per la força de l'Esperit en la confirmació, ens ha de fer sentir aquesta presència propera de Déu, el mateix sentiment de certesa i presència que portà el jove esmentat a fer la seva acció de gràcies confiada, en el dia de la confirmació. L'acció de la gràcia de Déu, malgrat les foscors, els defalliments i els dubtes, actua en la seva vida, en la vida dels confirmats, perquè Déu hi és.

«I quan Pau els imposà les mans vingué damunt d'ells l'Esperit Sant» (Ac 19,6).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Misericordia y esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Entre las palabras del Papa en la Bula de convocación del Jubileo del Año Santo 2025, *La esperanza no defrauda*, leemos que «las obras de misericordia son obras de esperanza. La esperanza, junto con la fe y la caridad, forman el tríptico de las «virtudes teologales», que expresan la esencia de la vida cristiana» (SC 13,18).

Hoy, en Roma, con el Jubileo de los diáconos se celebra uno de los eventos principales del Año Santo. La *Lumen Gentium* señala que los diáconos reciben la imposición de las manos en orden al servicio (cf. LG 29). Decía el Santo Padre a los diáconos permanentes de la diócesis de Roma (19.06.21) que los diáconos nos recuerdan que «lo que descubrió santa Teresita es cier-

to: la Iglesia tiene un corazón quemado por el amor. Sí, un corazón humilde que palpita con el servicio. Los diáconos nos lo recuerdan cuando, como el diácono san Francisco, llevan a los demás la cercanía de Dios sin imponerse, sirviendo con humildad y alegría».

Que María, nuestra Señora, que con sencillez y disponibilidad se da generosamente, nos ayude a saber servir, estar atentos a las necesidades de los demás, para testimoniar de manera creíble y atrayente la fe y el amor que llevamos en el corazón. Una sonrisa, un gesto de amistad, una mirada fraterna, una escucha sincera, un servicio gratuito, el Espíritu de Jesús lo convertirá en semilla fecunda de esperanza (cfr. SC 18).

Lectures de la missa diària i santoral

24. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Sir 1,1-10 / SI 92 / Mc 9,14-29]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

25. ■ Dimarts [Sir 2,1-13 / SI 36 / Mc 9,30-37].

Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Apàrçia, rel.

26. ■ Dimecres [Sir 4,12-22 / SI 118 / Mc 9,38-40].

Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Dijous [Sir 5,1-10 / SI 1 / Mc 9,41-50].

Sant Gabriel de la Dolosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Divendres [Sir 6,5-17 / SI 118 / Mc 10,1-12].

Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468). Sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

1. ■ Dissabte [Sir 17,1-13 / SI 102 / Mc 10,13-16].

Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ † Diumenge vinent, VIII diumenge de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)

[Sir 27,5-8 / SI 91 / 1Co 15,54-58 / Lc 6,39-45]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

Intencions del Sant Pare per al mes de març

Preguem perquè les famílies dividides trobin en el perdó la guarició de les seves ferides, redescobrint fins i tot en les seves diferències les riqueses de cadascú.